

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Wolf Oil Corporation NV zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 339 z 12.10.2020.

Skarga wniesiona w dniu 1 czerwca 2021 r. – SV / EBI**(Sprawa T-311/21)**

(2021/C 329/40)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: SV (przedstawiciele: adwokaci L. Levi, M. Vandenbussche)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny strony skarżącej za 2019 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji radcy generalnego z dnia 26 czerwca 2020 r. potwierdzającej sprawozdanie z oceny za 2019 r. w ramach przeglądu Staff-DG oraz decyzji DG ds. Personelu z dnia 22 lutego 2021 r. oddalającej wniosek skarżącego o wszczęcie postępowania administracyjnego;
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej odszkodowania za poniesioną przez skarżącego szkodę, opisaną w niniejszej skardze;
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej zadośćuczynienia za krzywdę oszacowaną *ex aequo et bono* na 5 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku pełnej kontroli oceny – Naruszenie przepisów wykonawczych EBI.

- Strona skarżąca twierdzi, że radca generalny nie przeprowadził pełnej kontroli oceny wyników pracy, jak wymagają tego przepisy wykonawcze EBI, lecz ograniczył ocenę do kontroli marginalnej, ograniczonej do ustalenia, czy sprawozdanie było dotknięte oczywistym błędem w ocenie. W tym samym duchu strona skarżąca twierdzi, że DG ds. Personelu również nie dokonała pełnej oceny wyników pracy, wbrew wymogom przepisów wykonawczych EBI.

2. Zarzut drugi dotyczący niezgodnej z prawem oceny bezwzględnej ewaluacji wyników w zakresie celów i kompetencji strony skarżącej – Naruszenie wytycznych w sprawie zarządzania wynikami pracy (PM).

- Dokonana przez przełożonego strony skarżącej bezwzględna ewaluacja celów i kompetencji narusza wytyczne PM, ponieważ opiera się na względnej ocenie w ramach wydziału, departamentu i dyrekcji zamiast na ocenie bezwzględnych osiągnięć i wykazania kompetencji przez stronę skarżącą. Taka błędna ocena została następnie zatwierdzona i zastosowana przez radcę generalnego i DG ds. Personelu, co czyni ich decyzję również niezgodną z prawem.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia oraz sekcji 3.4 wytycznych w sprawie PM.
 - Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie uzasadniła należycie sprawozdania z oceny, ponieważ sprawozdanie to nie dokumentuje dyskusji, która toczyła się pomiędzy stroną skarżącą a jej przełożonym oraz ponieważ przedstawione powody są niewystarczające, aby zrozumieć niższe oceny w porównaniu z poprzednim rokiem.
4. Zarzut czwarty dotyczący oczywistego błędu w ocenie oraz braku sprawiedliwej, obiektywnej i całościowej oceny bezwzględnych wyników pracy strony skarżącej – Naruszenie obowiązku dobrej administracji i obowiązku staranności – Naruszenie wytycznych PM.
 - Strona skarżąca uważa, że ocena dokonana przez jej przełożonego, zatwierdzona przez radcę generalnego i DG ds. Personelu, nie uwzględnia należycie wszystkich czynników i jest dotknięta oczywistymi błędami.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do oceny kierowniczej, a w szczególności braku awansu na stanowisko w grupie zaseregowania D.
 - Strona skarżąca w pełni spełniła wszystkie kryteria awansu, w szczególności ze względu na to, że osiągała dobre wyniki na swoim obecnym stanowisku, posiada zdolności i potencjał do pracy na wyższym poziomie, co wielokrotnie potwierdził jej przełożony oraz wykazała motywację do pracy na wyższym poziomie, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że stale wykonywała odpowiednie obowiązki na wyższym poziomie. Strona pozwana nie uzasadniła swojej decyzji o nieawansowaniu strony skarżącej. Takie uzasadnienie nie znajduje się ani w decyzji generalnego radcy prawnego, ani w decyzji dyrekcji generalnej ds. personelu.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.
 - Wyniki osiągnięte w 2019 r. nie odzwierciedlają indywidualnej dyskusji na temat wyników pracy i były dużym zaskoczeniem.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2021 r. – TB / ENISA

(Sprawa T-322/21)

(2021/C 329/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: TB (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i N. Flandin)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji wydanej przez dyrektora wykonawczego ENISA o niezaklasyfikowaniu stanowiska kierownika Wydziału Biura Politycznego oraz stanowiska kierownika Wydziału Finansów i Zamówień jako stanowisk dla celów mobilności wewnętrznej (zwanej dalej „dorozumianą decyzją”);
- dorozumiana decyzja wynika z:
 - obwieszczenia administracyjnego 2020–11 przedstawiającego wnioski z dialogów na temat mobilności wewnętrznej z dnia 1 września 2020 r., opublikowanych w dniu 3 września 2020 r. („Wnioski”), zgodnie z którym to obwieszczeniem trzy stanowiska kierowników wydziałów, odpowiadające mianowicie Wydziałowi ds. Zabezpieczonej Infrastruktury i Usług (COD1), Wydziałowi ds. Bezpieczeństwa Danych i Standaryzacji (COD2) oraz Wydziałowi ds. Bezpieczeństwa Operacyjnego (COD3) zostały zaklasyfikowane jako stanowiska do celów mobilności wewnętrznej;
 - decyzji z dnia 5 sierpnia 2020 r. opublikowanych na stronie internetowej ENISA, dotyczących dwóch wakatów, które miały być obsadzone w drodze konkursu otwartego na stanowiska kierownika wydziału w Biurze Dyrektora Wykonawczego i w dziale wsparcia korporacyjnego.
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności Wniosków i decyzji z dnia 5 sierpnia 2020 r.;